

In dankbare herinnering aan

TRIX REIJERS

- Theresia Maria -

* 26-2-1940
Wamel

† 20-7-2024
Groesbeek

Na jaren waarin ons mam en oma, eerst bijna onmerkbaar, stapje voor stapje achteruit ging, moesten we haar in juli 2023 aan de goede zorgen van De Meent toevertrouwen. Daar had ze het naar haar zin. Haar gezondheid kende een plots dieptepunt afgelopen voorjaar. Ze knapte weer wat op, maar we wisten: niet voor lang. We zagen pasgeleden aankomen dat ze zou sterven. Vredig is ze in haar slaap heengegaan. Met veel liefde denken we aan haar terug.

Mama was de 7e van de 9 kinderen van Jan Reijers en Jana Verberk. Ze had geen makkelijke jeugd. Haar moeder was ziek, en overleed toen Trix 10 jaar was. Toen vader ook ziek werd en opgenomen in Dekkerswald kwam mama bij de zusters van Mariëndaal in Groesbeek. Ze vond het er niet leuk. Al jong ging ze bij dokter Van den Thillart in dienst in de huishouding. Hij zorgde dat ze de opleiding tot ziekenverzorgster op Dekkerswald kon volgen. Ze heeft er daarna lang en met veel plezier gewerkt.

Op de kermis ontmoette ze papa, Ton Grutters. Ze trouwden in 1973 en vonden hun eigen plekje op de Paulus Potterweg 24. Als moeder was ze altijd thuis, bezorgd en betrokken. Ze hield van gezelligheid en sociale contacten, ze was vrijwilligster bij de kerk en in de keuken van de Meent. Ze had graag mensen om zich heen. had veel vrienden en kennissen, onder wie haar bijna

levenslang trouwe vriendin Liesbeth, die later ook samen met haar man Mart intensief met haar bleef optrekken. Mama had een moeilijke jeugd en was niet altijd even makkelijk. Ook tussen haar en papa ging het niet goed. In 2005 gingen ze uit elkaar. Mama ging op Dennenoord wonen. Hoewel ze er met heel veel plezier heeft gewoond, was dit toch een zware tijd. Gelukkig zijn papa en zij elkaar altijd blijven bijstaan en konden ze het na de scheiding goed met elkaar vinden. Ook bleef ze deel uit maken van de familie Grutters.

Mama was sportief. Met de collega's van Dekkerswald liep ze de Nijmeegse vierdaagse. Later wandelde ze bij de Bosbesjes, was bij de gym, deed aan Nordic walking en line-dance en was ook bij het ouderenkoortje. Ze wilde er graag bij horen en meedoen. Langzaam werd mama zwijgzamer, vergat ze dingen of vergat ze zichzelf. Het werd duidelijk dat ze achteruit ging. Het was fijn dat ze nog lang op zichzelf kon wonen.

Ook op De Meent, met haar kamer hetzelfde ingericht als op Dennenoord, voelde ze zich meteen thuis. Ze was er tevreden en kende nog altijd iedereen, maar ze werd steeds stiller en kreeg problemen met haar gezondheid. We zijn dankbaar dat ze niet langer hoeft te lijden en we hopen dat ze nu een thuis mag vinden, zoals het Evangelie het ons belooft: een thuis, dat alle verbeelding te boven gaat. Mama en oma, hartelijk dank voor alles wat je voor ons hebt gedaan en betekend en vooral voor wie je was. Een fijne reis!

Ingrid Grutters
Mark Grutters en Hester Soomers
Fenna, Elin

